

Sygn. akt I KK 39/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **P. A. N.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2021 r.

wniosku obrońcy o połączenie do wspólnego rozpoznania spraw o sygn. akt I KK (...) i I KK (...)

na podstawie art. 34 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego P. A. N. wniósł do Sądu Najwyższego kasację od Sądu Apelacyjnego w (...) z 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), którym częściowo zmieniono wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...) (poprzez uzupełnienie podstawy skazania i wymiaru kary o art. 4 § 1 k.k.), skazujący ww., za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sprawa niniejsza została zarejestrowana pod sygn. akt I KK 39/19.

Przed Sądem Najwyższym zawisła również sprawa z kasacją adw. D. P. – obrońcy P. A. N. wniesiona od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 7 września 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w O. z 23 września 2019 r., sygn. akt II K (...), która została zarejestrowana pod sygn. akt I KK (...).

Na rozprawie przed Sądem Najwyższym 20 kwietnia 2021 r. obrońca skazanego wniósł o połączenie do wspólnego rozpoznania spraw o sygn. akt: I KK 39/19 i I KK (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

Z treści art. 34 § 2 k.p.k. wynika, że sprawy osób wymienionych w § 1 - sprawców przestępstw, pomocników, podżegaczy oraz innych osób, których przestępstwo pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, jeżeli postępowanie przeciwko nim toczyło się jednocześnie – powinny być połączone we wspólnym postępowaniu. Zawarty w tym przepisie zwrot „powinny być połączone” prowadzi do wniosku, że określony nakaz łączenia do wspólnego postępowania spraw osób wskazanych (w § 1 tego przepisu) nie ma charakteru bezwzględnego, co tym samym oznacza swobodę decyzji sądu w omawianym przedmiocie. Podkreśla się jednak, że ostateczną decyzję w przedmiocie wspólnego rozpoznania spraw musi poprzedzać analiza wszystkich znaczących okoliczności, nie tylko związanych z istnieniem więzi pomiędzy sprawcami, ale także tych, które uwarunkowane są innymi równie ważkimi względami jak ułatwienie poznania prawdy, uproszczenie i przyśpieszenie postępowania, względów ekonomii procesowej, ale powinny je też stanowić takie zaistniałe w danej sprawie sytuacje (faktyczne, czy prawne), które implikują wręcz konieczność odrębnego rozpoznania spraw takich osób. Mogą bowiem zaistnieć tego rodzaju okoliczności, które nie tylko utrudniają, ale wręcz uniemożliwiają łączne rozpoznanie spraw (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z 23 maja 2019 r., III KK 94/2018). Z tego wynika, że wydanie postanowienia w trybie art. 34 § 2 k.p.k. musi być poprzedzone rozważeniem, czy takie rozwiązanie będzie korzystne z punktu widzenia prawdy materialnej oraz podstawowych gwarancji procesowych. Należy zarazem podkreślić, iż w postępowaniu kasacyjnym nakaz łącznego rozpoznania spraw, wynikający z art. 34 § 2 k.p.k., zważywszy na szczególny charakter tego postępowania z istoty rzeczy nie może skutkować automatyzmem w podejmowaniu decyzji pozytywnej. O ile bowiem z pewnością racjonalne i celowe jest połączenie różnych spraw kasacyjnych, toczących się co do tego samego skazanego i co do tego samego wyroku, to względy takie nie przemawiają już za rozpoznaniem w jednym postępowaniu kasacyjnym kasacji wniesionych co do różnych wyroków wydanych wobec jednej osoby.

Stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie nie ujawniono powodów dostatecznie uzasadniających potrzebę wspólnego rozpoznania spraw o sygn. I KK 39/19 i

I KK (...). Przede wszystkim wskazać należy, że choć obie te sprawy dotyczą tego samego skazanego, rodzajowo podobnych czynów popełnionych w podobnych okresach czasowych, oraz wniesiono w nich kasacje na korzyść, to jednak powinny zostać rozpoznane oddzielenie. Sprawy te dotyczą w istocie dwóch różnych postępowań zakończonych prawomocnymi wyrokami Sądu Apelacyjnego w (...) o sygn. akt II AKa (...) (I KK (...)) oraz II AKa (...) (I KK (...)), w związku z czym racjonalnym jest, aby w stosunku do każdej z tych spraw przeprowadzono odrębną analizę pod kątem zgłoszonych w kasacjach uchybień. Kasacja w sprawie o sygn. akt I KK (...) została nadto wniesiona znacznie później aniżeli w sprawie I KK 39/19, w której czynności zmierzające do jej finalnego rozpoznania są już na dalszym etapie zaawansowania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Zarządzenie:

- odpis postanowienia doręczyć stronom (zażalenie nie przysługuje).